Особливості методик навчання тенісу дітей 5-6 років на початковому етапі

Курмаєва О.В.

Державний вищий учбовий заклад Автомобільно-дорожний інститут «Донецький національний технічний університет»

Анотації:

Мета: теоретичне та методичне обґрунтування існуючих методик навчання тенісу дітей 5-6 років. *Матеріал:* аналіз 17 спеціальних та науково-методичних джерел. *Результати:* визначені особливості існуючих методик навчання дітей на початковому етапі тренування. Основні тези існуючих методик: 1) тренувальний процес має здійснюватися у формі гри; 2) рівень загальної фізичної підготовленості перевищує рівень спеціальної; 3) перші два роки діти не беруть участь в офіційних змаганнях; 4) навчання дітей розпочинається зі «школи м'яча», з поступовим переходом до занять з ракеткою і м'ячем; 5) навчання будується на двох рівнях: теоретичному – кожна «деталь» у вигляді попереднього формування розумової моделі раціональної поведінки, і практичному – формування уміння виконувати рухову дію. *Висновки:* встановлено, що існуючі методики побудови тренувального процесу для дітей 5-6 років не враховують їхніх психофізіологічних особливостей, саме тому запропоновано використовувати у навчальному процесі комп'ютерну техніку та мультиплікацію, що дозволить скоротити терміни формування рухових умінь у дітей.

Курмаева Е.В. Особенности методик обучения теннису детей 5-6 лет на начальном этапе. *Цель:* теоретическое и методическое обоснование существующих методик обучения теннису детей 5-6 лет. *Материал:* анализ 17 специальных и научно-методических источников. *Результаты:* определены особенности существующих методик обучения детей на начальном этапе тренировки. Основные тезисы существующих методик: 1) тренировочный процесс осуществляется в форме игры; 2) уровень общей физической подготовленности превышает уровень специальной; 3) первые два года дети не участвуют в официальных соревнованиях; 4) обучение детей начинается со «школы мяча», с постепенным переходом к занятиям с ракеткой и мячом; 5) обучение строится на двух уровнях: теоретическом – каждая «деталь» в виде предварительного формирования умственной модели рационального поведения, и практическом – формирование умения выполнять двигательное действие. *Выводы:* установлено, что существующие методики построения тренировочного процесса для детей 5-6 лет не учитывают их психофизиологические особенности, поэтому предложено использовать компьютерную технику и мультипликацию, которые позволят сократить сроки формирования двигательных умений детей.

Kurmaeva E.V. Features of tennis methods of teaching 5-6 years old children in the initial stages. *Purpose*: theoretical and methodological justification for the existing teaching methods tennis of 5-6 years old children. *Material*: 17 special analysis and scientific and methodological sources. *Results*: the features of the existing methods of teaching children at an early stage of training. The main theses of the existing methods: 1) the training process is carried out in the form of games; 2) the level of general physical preparedness level exceeds special; 3) The first two years of the children do not participate in official competitions; 4) education of children begins with " School Ball ", with a gradual transition to employment with racket and ball; 5) training is built on two levels: theoretical - each " part" in the form of pre- formation of a mental model of rational behavior, and practical - the formation of the ability to perform motor actions. *Conclusions*: it was found that the existing methods of constructing the training process for children 5-6 years do not account for their physiological characteristics, therefore proposed to use computer technology and animation, that will shorten the formation of motor skills of children.

Ключові слова:

теніс, початковий, етап, методика, юні тенісисти, заняття.

теннис, начальный, этап, методика, юные теннисисты, занятия.

tennis, initial, stage, technique, young tennis players, classes.

Вступ.

Розвиток тенісу на сучасному етапі характеризується значним зростанням популярності цієї гри і уваги до неї. Важливо те, що до цього процесу залучається саме юне покоління. На сьогоднішній день діти нерідко починають серйозно займатися спортом вже у 5-6 років.

Зараз у тенісі склалася ситуація, коли дітей на ранній стадії становлення спортсмена відразу орієнтують на професійну підготовку, що ґрунтується на техніці силового тенісу, з метою досягнення швидких перемог за усяку ціну. Такий підхід до підготовки призводить до втрати здоров'я і руйнуванню апарата руху дитини, заважає йому освоювати комбінаційну гру і тактику, а у результаті втрачається інтерес до гри, діти уходять з тенісу. Пов'язано це з відсутністю теоретичного і методологічного забезпечення в області тенісу для дітей 5-6 літнього віку на першому році навчання. Це змушує тренерів адаптувати існуючі методики виходячи з потреб і контингенту. Тому аналіз існуючих методик підготовки дітей 5-6 років на початковому етапі є актуальною задачею. Аналіз дозволить виявити їх основні особливості і встановити напрями вдосконалення навчання дітей тенісу.

© Курмаєва О.В., 2014
doi: 10.6084/m9.figshare.1004091

Дослідження проводилося за планом НДР кафедри фізичного виховання Автомобільно-дорожнього інституту ГВУЗ «ДонНТУ».

Мета, завдання роботи, матеріал і методи.

Мета роботи – виявлення особливостей методик зайняття тенісом з дітьми 5-6 років на початковому етапі навчання.

Відповідно до мети дослідження поставлені наступні *задачі*:

1. Провести аналіз існуючих методик зайняття тенісом з дітьми 5-6 років на початковому етапі.

2. Встановити їх особливості.

3. Визначити основні напрями вдосконалення навчання дітей тенісу на початковому етапі їх підготовки.

Методи дослідження: теоретичний аналіз, узагальнення спеціальної і науково-методичної літератури.

Результати дослідження.

Про різні складові початкової підготовки дітей в тенісі писали багато авторів: Белиц-Гейман С.П. [1], Кондратьєва Г.А., Шокин А.И. [2], Жуков Г.К. [3], Іванова Т.С. [4], які відмітили, що програма початкового навчання в тенісі, як і в усіх спортивних іграх багатокомпонентна. Розподіл часу на основні розділи уч-

бової роботи здійснюється відповідно до конкретних задач багаторічної підготовки.

Різними авторами визначаються наступні задачі: 1) зміцнення здоров'я і поліпшення фізичного розвитку; 2) оволодіння основами техніки виконання фізичних вправ; 3) придбання різнобічної фізичної підготовленості на основі зайняття різними видами спорту; 4) прищеплення інтересу до зайняття спортом; 5) виховання вольових якостей; 6) визначення виду спорту для подальшого зайняття.

У перші два роки зайняття діти не беруть участь в офіційних змаганнях, тому річний цикл не ділиться на періоди, і основна увага приділяється змісту тижневих циклів.

На початковому етапі навчання відбувається у формі гри: з елементами загальнорозвиваючих вправ, з переважною спрямованістю на розвиток необхідних фізичних здібностей, естафет і рухливих ігор для оцінки здатності до ігрової діяльності, «швидкодії», точності, координації, до точних м'язових зусиль, емоційно-вольових якостей, особливостей уваги, за допомогою вправ, що підводять, з м'ячем (школа м'яча) [2, 17].

Більшість авторів рекомендують починати навчання 5-6 річних дітей з «школи м'яча» працюючи тільки з тенісним м'ячем, послідовно ускладнюючи їх вправами, близькими до тенісних ударів.

Основне завдання школи м'яча – виховання простих рухових здібностей, швидкості рухової реакції, спостережливості, зосередженості і швидкості переключення уваги, елементарних здібностей до прогнозування. Працюючи з м'ячем юний тенісист набуває досвіду в зоровому сприйнятті м'яча, освоюється з різною швидкістю його польоту і відскоку від землі, розвиває правильну координацію рухів, погоджених з польотом м'яча.

Для кращого гармонійного розвитку дитини і координації рухів С.П. Белиц-Гейман [1] радить відразу розвивати у дітей так звані двосторонні рухові здібності – уміння вільно діяти правою і лівою рукою, правою і лівою ногою. Для цього треба використати як ручні, так і ножні ігри.

Потім слід поступово переходити до зайняття з ракеткою і м'ячем.

Підготовка юних тенісистів – складний поетапний процес, який здійснюється у спортивних клубах та дитячо-юнацьких спортивних школах та передбачає досягнення певного рівня підготовленості – фізичної, теоретичної, техніко-тактичної.

Фізична підготовленість розподіляється на загальну, допоміжну і спеціальну. Загальна підготовленість передбачає різносторонній розвиток фізичних якостей, функціональних можливостей органів та систем організму, злагодженого їхнього прояву в процесі м'язової діяльності. В сучасному спортивному тренуванні загальна підготовленість пов'язується не з різнобічним фізичним розвитком взагалі, а з удосконаленням якостей і здібностей, що мають певний вплив на рівень спортивних досягнень та ефективність тренувального процесу.

Допоміжна підготовленість є функціональною основою для успішної роботи над розвитком спеціальних фізичних якостей і здібностей, які проявляються в рухливих діях, подібних до дій в обраному виді спорту. Допоміжна підготовленість гартує організм до перенесення високих спеціальних навантажень та до інтенсивного процесу відновлення.

Спеціальна підготовленість характеризується рівнем розвитку фізичних якостей, можливостей органів і функціональних систем, які безпосередньо визначають досягнення в обраному виді спорту [5].

Белиц-Гейман С.П. [1] у своїх роботах вказує на те, що з самого початку занять тенісом необхідно звертати увагу на досягнення певного рівня як загальної, так і спеціальної підготовленості. Це одна з головних умов освоєння раціональної техніки гри. Формування ударних дій знаходиться в прямій залежності від силових можливостей м'язів «робочої руки» та плечового поясу. Лише при їхньому оптимальному розвиткові може бути освоєна сучасна різностороння техніка.

Рівень загальної та спеціальної фізичної підготовленості суттєво залежить від віку спортсменів. У віці 5-6 років рівень загальної фізичної підготовленості перевищує рівень спеціальної. Це обумовлено закономірностями вікового розвитку організму та закономірностями багаторічного планування тренувального процесу [6].

Динаміку навантаження В.Н. Платонов (1986) [7] на етапі початкової підготовки визначає таким чином: 50% загальною підготовки, 45% допоміжною підготовки і 5% спеціальною підготовки.

А.П. Скородумова [8] вказує на те, що у тенісистів першого року навчання найкращий приріст загальних та спеціальних фізичних якостей відбувається при співвідношенні 70% загальної фізичної підготовки та 30% – спеціальної відносно загального часу відведеного на заняття фізичною підготовкою. Однак до недавнього часу вважалося, що найкращій приріст загальних та спеціальних здібностей дітей на початковому етапі підготовки відбувається при відведенні на загальну фізичну підготовку 60% і спеціальну – 40% від загального часу, наданого для фізичної підготовки юним тенісистам на початковому етапі підготовки.

Заняття з теоретичної підготовки проводяться у формі бесід тренера (лікаря, ведучих тенісистів) з демонстрацією наглядних посібників. З теоретичними основами техніки тенісу доцільно знайомити дітей на прикладі показової гри старших спортсменів.

Тактична підготовка на етапі початкового навчання тенісу зводиться в основному до вироблення навичок у дітей, у виконанні простих тактичних дій. З першого ж зайняття діти повинні вчиться не просто бити по м'ячу, а уміти управляти їм, направляти його точно в мету з тією або іншою швидкістю і обертанням [4].

Освоєння елементів тактичних прийомів на етапі початкового навчання здійснюється з урахуванням наступних основних вимог:

- до кінця 1-го року навчання діти повинні уміти тримати м'яч в грі, обмінюючись ударами з партнерами не менше 20 разів;

- на 2-му році навчання вони повинні навчитися виконувати удари кросом, по линии, вести гру на сет;

- на завершальному етапі періоду початкового навчання юні тенісисти повинні уміти завдавати атакуючих ударів з «короткого м'яча», варіюючи їх по силі і глибині.

Технічна підготовка - педагогічний процес, спрямований на досконале освоєння спортсменом прийомів гри і що забезпечує надійність навичок в ігровій і змаганні діяльності. У сучасному тенісі техніка і витікаючи з неї точність, стабільність виконання ударів визначають результативність дій тенісистів. Традиційно, навчання техніці виконання прийому здійснюється у декілька етапів [9].

Перший етап – ознайомлення з розучуваним прийомом.

Другий етап – вивчення прийому в спрощених умовах. На цьому етапі діти повинні отримати не лише загальне, але і детальне уявлення про прийом, що вивчається. Передусім оволодіти:

- початковою (підготовчою для цієї дії) позою;

- кінцевою позою;

- прийомами самоконтролю при переході з однієї пози до іншої;

- переходом від початкової пози до пози закінчення фази;

- переходом від однієї пози до іншої під візуальним контролем;

- виконанням руху повільно, контролюючи його.

Третій етап - вивчення прийому в ускладнених умовах. У зайняття вносять елемент змагань.

Четвертий етап – закріплення прийому в грі.

Матвєєв Л.П. [5] визначає техніку як раціональну рухову дію, що включає систему взаємозв'язаних рухів. Рухова дія складається з окремих компонентів: основи техніки, основної (ведучого) ланки і деталей. Виходячи з цього, в навчанні техніці в тенісі існує декілька методичних підходів.

Іванова Т.С. [4] виділяє головну ланку – ударну взаємодію і пропонує розпочинати навчання з формування уявлення про точку удару і ударних поз виконання ударів з відносно фіксованою постановкою ніг.

Жуков Г.К. [3] визначає наступну послідовність: створення загального уявлення про удари; освоєння фази ударної взаємодії; виконання ударів з неповною координацією рухів в умовах обмежених переміщень; виконання ударів з повною координацією рухів в умовах обмежених переміщень; виконання ударів з повною координацією рухів в умовах переміщень, обмежених за швидкістю.

Голенко В.А., Скородумова А.П., Тарпищев Ш.А. [10] виділяють головні «деталі» елементів у техніці і послідовності виконання ударів: уміння правильно вибрати своє місце на майданчику перед ударом; вибір хватки для технічного прийому; замах; похід до м'яча; рух ракетки до м'яча; час зустрічі ракетки з м'ячем; завершення удару своєрідним закінченням руху ракетки. Навчання будується на двох рівнях: теоретичному – кожна «деталь» у вигляді попереднього формування розумової моделі раціональної поведінки, і практичному – формування уміння виконувати рухову дію.

Такий підхід узгоджується з дидактичною моделлю, що дозволяє представити «чому» і «як учити»: 1) сформувати орієнтовну основу; 2) сформувати уміння в рішенні ситуації; 3) здійснити контроль рівня освоєння рухової дії, що вивчається. Автори Кравцов Ю.И., Фетисова С.Л [11] розглядають техніко-тактичну підготовку як дидактичний процес, спрямований на ефективне рішення типових ігрових ситуацій за допомогою спеціалізованих рухових навичок і комплексу ігрових здібностей.

Проводиться досить багато наукових досліджень, в яких в тій чи іншій мірі вирішуються проблеми початкового навчання.

Так питання диференціації і індивідуалізації розглядаються, в основному, у рамках стилю гри, що визначається фізичними і психологічними якостями кожного спортсмена (В.З. Бабушкин, 1991) [12].

У рамках психологічної підготовки в тенісі також виконані наступні дисертаційні дослідження: А.М. Линькова (2004) [13] розглядає використання методів саморегуляції у навчально-тренувальному процесі юних тенісистів; И.Ш. Тучашвили (1999) [14] виділяє три типи функціональної структури психорегуляторної системи юних спортсменів: раціональний, рефлексійний, рецептивний.

Досить актуальними на сьогодні являються питання біомеханічного обґрунтування техніки ударів в тенісі в різних вікових групах (Аль Халили Муханед, 1996) [15].

Що стосується сучасних дітей, то згідно «теорії поколінь» [http://www.kommersant.ru/doc], вони виросли в період бурхливого розвитку комп'ютерних технологій. В науковій літературі (в галузі психофізіології, цих дітей відносять до покоління Z) [http://medpsy.ru]. Вони пізнають світ через комп'ютерні ігри. У сучасних дітей переважає «кліпове» мислення, яке орієнтоване на те, щоб переробляти інформацію короткими порціями, тобто об'єм інформації повинен вміщатись на екрані комп'ютера. Тільки в цьому випадку діти-Z її зрозуміють і запам'ятають. В зв'язку з цим, виникають проблеми організаційного, психологічного характеру та інші, що у свою чергу, негативно відбивається на результативності усього процесу підготовки.

Узагальнюючи вищесказане, можна зробити висновок, що при наявності великої кількості досліджень побудови тренувального процесу навчання тенісу в них не враховані психофізіологічні особливості дітей 5-6 років. Тому пропонується використовувати комп'ютерну техніку і мультиплікацію, які дозволять скоротити терміни формування рухових умінь на початковому етапі навчання. Використання цих інтерактивних методів, їх вплив є наступним етапом досліджень автора.

Висновки.

Аналіз спеціальної і науково-методичної літератури дозволив визначити особливості існуючих методик навчання дітей 5-6 років. До них слід віднести: тренувальний процес побудований в ігровій формі; рівень загальної фізичної підготовленості перевищує рівень спеціальною; перші два роки діти не беруть участь в офіційних змаганнях; навчання дітей розпочинається з «школи м'яча», з поступовим переходом до зайняття з ракеткою і м'ячем; навчання будується на двох рівнях: теоретичному – кожна «деталь» у вигляді попереднього формування розумової моделі раціональної поведінки, і практичному – формування уміння виконувати рухову дію.

Але, існуючі методики побудови тренувального процесу для дітей 5-6 років не враховують їх психофізіологічні особливості. Тому запропоновано використовувати інтерактивні методи навчання дітей тенісу.

Література:

1. Белиц-Гейман С.П. Искусство тенниса / С. П. Белиц-Гейман. – М.: ФиС. – 1971. – 255 с.
2. Кондратьева Г.А. Теннис в спортивных школах / Г.А. Кондратьева, А.И. Шокин. — М.: ФиС. – 1975. – 160 с.
3. Жуков Г.К. Начальная техническая подготовка юных теннисистов / Г.К. Жуков // Теннис: Ежегодник. – 1979. – С. 52-55.
4. Иванова Т.С. Организационно-методические основы подготовки юных теннисистов: учеб. пособие для студентов вузов / Т. С. Иванова. – М.: ФиС. – 2007. – 117 с.
5. Матвеев Л.П. Теория и методика физической культуры / Л.П. Матвеев. – Москва. – 2002. – 178 с.
6. Филин В.П. Некоторые итоги исследований проблемы построения многолетней подготовки юных спортсменов / В.П.Филин // тез. респуб. конф. «Научные основы многолетнего планирования тренировочного процесса и подготовка олимпийского резерва». – Днепропетровск. – 1983. – С. 43-45.
7. Платонов В.Н. Подготовка высококвалифицированных спортсменов / В.Н. Платонов – М.: ФиС. – 1986. – 286 с.
8. Скородумова А.П. Пути совершенствования мастерства / А.П. Скородумова. – М.: Физкультура и спорт. – 1986. – С. 22-26.
9. Фомин Н.А. Возрастные основы физического воспитания / Н.А. Фомин, В.П. Филин. –М.: Физкультура и спорт. – 1972. – 156 с.
10. Голенко В.А. Школа тенниса / В.А. Голенко, А.П. Скородумова, Ш.А. Тарпищев. – М.: ДЕДАЛУС. – 2001. – 190 с.
11. Портных Ю.И. Дидактика игр в школе: учеб. пособие / Ю.И. Порт-ных, С.Л. Фетисова. – СПб.: РГПУ им. А.И. Герцена. – 2003. – 261 с.
12. Бабушкин В.З. Специализация в спортивных играх / В.З. Бабушкин. – Киев: Здоров'я. – 1991. – 164 с.
13. Линькова А.М. Повышение эффективности учебно-тренировочного процесса юных теннисистов 8-10 лет с использованием методов саморегуляции: автореф. дис... канд. пед. наук 13.00.04 / А.М. Линькова. – Москва. – 2004. – 22 с.
14. Тучашвили И.Ш. Формирование, совершенствование и проявления индивидуального стиля игровой деятельности: автореф. дис. докт. пед. наук: спец.13.00.04 / И.Ш. Тучашвили. – Москва. – 1999. – 64 с.
15. Аль Халили Муханед. Совершенствование обучения главным атакующим приёмам техники в теннисе на основе их биомеханического обоснования: автореф. дис. ... канд. пед. наук13.00.04 / Аль Халили Муханед. – Москва. – 1996. – 28 с.
16. 16.Selby Smith C. Innovation, Skill Needs and Training in a Rural Community / C. Selby Smith, F. Ferrier // Prometheus. – 2005. – vol.23(3). – pp. 265-283.
17. Jones N. A general overview of contracting sport; a tennis perspective ITF / N. Jones // Coaching and Sport Science Review. – 2003. – vol.31. – pp. 4-6.

References:

1. Belic-Gejman S.P. *Iskusstvo tennisa* [Art of tennis], Moscow, Physical Culture and Sport, 1971, 255 p.
2. Kondrat'eva G.A., Shokin A.I. *Tennis v sportivnykh shkolakh* [Tennis sports schools], Moscow, Physical Culture and Sport, 1975, 160 p.
3. Zhukov G.K. *Tennis* [Tennis], 1979, pp. 52-55.
4. Ivanova T.S. *Organizacionno-metodicheskie osnovy podgotovki iunykh tennisistov* [Organizational and methodological bases of preparation of young tennis players], Moscow, Physical Culture and Sport, 2007, 117 p.
5. Matveev L.P. *Teoriia i metodika fizicheskoj kul'tury* [Theory and methodology of physical education], Moscow, 2002, 178 p.
6. Filin V.P. Nekotorye itogi issledovanij problemy postroeniia mnogoletnej podgotovki iunykh sportsmenov [Some results of research on the problem of building long-term training of young athletes] *Nauchnye osnovy mnogoletnego planirovaniia trenirovochnogo processa i podgotovka olimpijskogo rezerva* [Scientific basis of long-term planning of the training process and the preparation of the Olympic reserve], Dnepropetrovsk, 1983, pp. 43-45.
7. Platonov V.N. *Podgotovka vysokokvalificirovannykh sportsmenov* [Preparation of highly skilled athletes], Moscow, Physical Culture and Sport, 1986, 286 p.
8. Skorodumova A.P. *Puti sovershenstvovaniia masterstva* [Ways of improving the skill], Moscow, Physical Culture and Sport, 1986, pp. 22-26.
9. Fomin N.A., Filin V.P. *Vozrastnye osnovy fizicheskogo vospitaniia* [Age basis of physical education], Moscow, Physical Culture and Sport, 1972, 156 p.
10. Golenko V.A., Skorodumova A.P., Tarpishchev Sh.A. *Shkola tennisa* [Tennis school], Moscow, 2001, 190 p.
11. Portnykh Iu.I., Fetisova S.L. *Didaktika igr v shkole* [Didactic of games at school], Sankt Petersburg, 2003, 261 p.
12. Babushkin V.Z. *Specializaciia v sportivnykh igrakh* [Specialization in sports], Kiev, Health, 1991, 164 p.
13. Lin'kova A.M. *Povyshenie effektivnosti uchebno-trenirovochnogo processa iunykh tennisistov 8-10 let s ispol'zovaniem metodov samoreguliacii* [Improving the efficiency of the training process of young tennis players 8-10 years using the methods of self-regulation], Cand. Diss., Moscow, 2004, 22 p.
14. Tuchashvili I.Sh. *Formirovanie, sovershenstvovanie i proiavleniia individual'nogo stilia igrovoj deiatel'nosti* [Formation, development and manifestation of individual style of play activity], Dokt. Diss., Moscow, 1999, 64 p.
15. Al' Khalili Mukhaned. *Sovershenstvovanie obucheniia glavnym atakuiushchim priemam tekhniki v tennise na osnove ikh biomekhanicheskogo obosnovaniia* [Improved training techniques mainly attacking tennis equipment based on their biomechanical study], Cand. Diss., Moscow, 1996, 28 p.
16. Selby Smith C., Ferrier F. Innovation, Skill Needs and Training in a Rural Community. *Prometheus*, 2005, vol.23(3), pp. 265-283.
17. Jones N. A general overview of contracting sport; a tennis perspective ITF. *Coaching and Sport Science Review*, 2003, vol.31, pp. 4-6.

Информация об авторе:

Курмаева Елена Викторовна: ORCID: 0000-0001-6282-031X; kurmaeva.e@mail.ru; Донецкий национальный технический университет; ул. Кирова, 51, г. Горловка, Донецкая область, 84646, Украина.

Information about the author:

Kurmaeva E.V.: ORCID: 0000-0001-6282-031X; kurmaeva.e@ mail.ru; Donetsk National Technical University; Kirov str., 51, Gorlovka, Donetsk region, 84646, Ukraine.

Цитируйте эту статью как: Курмаєва О.В. Особливості методик навчання тенісу дітей 5-6 років на початковому етапі // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2014. – № 6 – С. 21-25. doi:10.6084/m9.figshare.1004091

Cite this article as: Kurmaeva E.V. Features of tennis methods of teaching 5-6 years old children in the initial stages**.** *Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports*, 2014, vol.6, pp. 21-25. doi:10.6084/m9.figshare.1004091

Электронная версия этой статьи является полной и может быть найдена на сайте: http://www.sportpedagogy.org.ua/html/arhive.html

The electronic version of this article is the complete one and can be found online at: http://www.sportpedagogy.org.ua/html/arhive-e.html

Это статья Открытого Доступа распространяется под терминами Creative Commons Attribution License, которая разрешает неограниченное использование, распространение и копирование любыми средствами, обеспечивающими должное цитирование этой оригинальной статьи (http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.ru).

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited (http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.en).

Дата поступления в редакцию: 23.01.2014 г.
Опубликовано: 03.03.2014 г.

Received: 23.01.2014
Published: 03.03.2014